

Wat doet die hanekop op mijn bord?

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 18 september 2013 23:54 -

16 september 2013, Remco: Vandaag hebben we een dagje relax verdiend. Dat betekent ook, een dag geen geld uitgeven. Op een dag als dit maak je automatisch, altijd wat mee. Een dag niets doen betekent niet, een dag niets meemaken. Na een heerlijk ontbijtje, trekken wij erop uit. We gaan wandelen in een gedeelte dat we nog niet hebben gezien van Dali. We beginnen enthousiast en maken grote stappen, na een minuut of 10, merk je dat je op een hoogte bent van 2000meter. Of is onze conditie niet zoals het hoort te zijn? Wij vinden het excuus van de hoogte veel beter. Ook aan deze kant van de stad genieten we van de schoonheid. Er wordt flink gewerkt, zoals overal in Dali, alleen aan deze kant is het meer aan de huizen dan in de rijstvelden. Op bamboe steigers, sjouwen de Chinezen de stenen die gebruikt wordt voor de bouw. Je ziet hier geen huizen of gebouwen van hout met bananen bladen daken. Alles gewoon steen, gemetseld met cement, netjes gestuukt en geschilderd. Normaal kijk ik mijn ogen uit wat er nog voor werk gedaan moet worden, maar hier loop ik tevreden doorheen. Wij komen bij paarden stallen, waar we worden belaagd door paarden-Chinezen (geen paarden-meisjes) Kom op, zien wij er zo moe uit om met een paard naar boven te sjokken. Nee, wij zijn met onze dagelijkse oefening bezig, wij gaan lopen. Blijkbaar nemen wij het verkeerde pad en belanden in een modderboel en een bouwput. Gelukkig was dit pas na een uur wandelen, omhoog. In de verte zien we een tempel, omdat we zo aan het turen waren, wandelden we bijna een klein Chinees vrouwtje omver. Hey, wat doe jij hier, kleine Chinees, de kleine vrouw, was op weg naar de tempel. Misschien weet zij wel de weg, ook de kleine Chinees wist niet waar ze was. Samen besloten we om door de bouwput te wandelen en wel te zien waar we uitkwamen. Door de modder en plassen, klauterden wij ons erdoor heen. Ineens zagen we een klein zwart plukje haar uit een plas steken, en het plukje werd zwarter en zwarter, een hoofd een lichaam. Toen zagen wij dat het de kleine Chinees was. De plassen zijn voor ons niet diep, maar voor deze kabouters is het alsof ze in een meer aan het zwemmen zijn. Daar zijn we dan, bij de tempel, onze schoenen onder de modder en de kleine chinees tot haar oren in de modder. Het is geen tempel, maar een kabelbaan en een attractie, waar films zijn opgenomen. Al snel komt er een dame naar ons toe lopen en ziet ons waarschijnlijk als toeristen. We kunnen naar binnen voor een special price! Voor 240 kiki's ipv 260 Kiki's, dat is een goede deal, maar niet heus. Overal zijn de kaarten te koop voor 100 kiki's, no tnx, wij gaan terug. Nu nemen we maar de gewone weg om terug te lopen. Tijdens de terugweg hebben we een goed gesprek over alles in en om China. Susan de Kl. Chinees, spreekt goed engels en weet ons veel te vertellen over de veranderingen over China. 10 jaar geleden waren toeristen nog mensen, die ze aanraakten en toezwaaien. Er zijn reclame spots geweest, hoe ze met toeristen om moeten gaan. Wij kunnen dat goed merken ten opzichte van andere landen in Azië, nu de taal nog. Over 10 jaar spreken in ieder geval alle jongeren Engels. We maken een foto van ons 3en en gaan weer onze eigen weg Een rustig dagje betekend, wassen! Nou daar lopen we (Ilja) dan met onze wasmand naar boven, om de was te doen. Ik loop mee, voor de support en dat heeft ze nodig. Thuis weet Ilja precies hoe ze met de knoppen om moet gaan. Als het om de was gaat is net een dirigent die met haar stokje het orkest op het juiste ritme weet te dirigeren. Helaas is deze wasmachine, niet het orkest dat Ilja gewend is. Alles in het Chinees, hoe kan het ook anders. Dan maar drukken op de knoppen en we zien wel wat voor muziek eruit komt. De was begint te lopen en het vult zich met water, de was begint te draaien en het orkest is begonnen. Het klinkt als muziek in de oren, ineens een valse noot. Als een goede dirigent probeert ilja het op te lossen, met haar stokje. Ze port het stokje in de was en wrikt de trommel aan gort. Goed dat ik erbij was, om te zeggen dat het orkest naar de knoppen is. Gelukkig staan er 2 orkesten, met haar stokje vult ze het andere orkest en positioneert ze

Wat doet die hanekop op mijn bord?

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 18 september 2013 23:54 -

iedereen op de juiste plaats. Het orkest draait en deze klinkt wel al muziek in de oren. Het kosten 2 uur om alles schoon te krijgen. In de avond gaan we naar een restaurant, op advies van Bram. Het is wel moeilijk te vinden, maar dan heb je wel wat. We hebben idd een uur gezocht en dankzij een vriendelijke dame, vinden wij het restaurantje. We komen terecht in een patio met in het midden een dikke boom. Overal staan tafeltjes die goed gevuld zijn met mensen, wij worden direct aangestaard door iedereen. Hoe komen die stomme toeristen hier nou, dit is alleen voor lokale. Wij hebben toch geen idee wat ze zeggen, dus stug blijven en wachten tot er een tafel vrij komt. Er komt een tafel vrij voor 6 personen, wij kunnen daar zitten wijst een dame aan. Allebei hebben we geen idee wat we zeggen, maar met handen en voeten kom je ver. Het wordt drukker en drukker, er gaan zelfs mensen weg. Wij proberen nog te vertellen dat er bij ons gewoon mensen mogen zitten. Dat begreep ze heel goed, ook wij begrepen dat er bij ons niemand wilde zitten. De menu kaart, die kennen we nu wel, ons Chinees is zo verbeterd, dat onze vinger ons het geluk van de avond moet worden. Ilja bestelt een pan soep, genoeg voor een familie met 6 personen. Ik zelf zei de gek bestel een Haan, met extra rode peper. Bij de eerste hap, snak ik naar iets te drinken en bij de 2e hap is mijn bek verbrand. Na de derde hap voel ik niets meer en bij de 4e hap, heb ik een hanen voet in mijn mond. Ik ga even verder op onderzoek en zie alle ingrediënten op mijn bord die wij als eerste weggooien. Kraakbeen.....geen vlees, hanenvoeten.....geen vlees, hanen anus.....alleen lucht, hanen kop.....! Wat.....een hanen kop? Ilja, is dit nou de kop van een haan? Yep dat is het, wel geproefd maar ook geen vlees. Moet zeggen, waar wel vlees opzat smaakte heerlijk, met veel kruiden en rode pepers smaakt alles. Ilja heeft genoten van haar soep en mijn gezicht, van het eten van deze hanen restanten. Na al dit heerlijke eten, hebben we ons een toetje gegund, dat bestond uit een Belgische wafel met veeeeeeel ijs. Nu maar hopen dat de haan morgen niet kraait!